

Egentlig er hvert eneste album jo en kæmpe sejr.

Interview med Anna Kruse af Trinelise Væring maj 2021.

Anna har godkendt alle citater er, så I kan frit citere.

Hvis jeg kun skulle høre ét nummer fra dit album, hvilket skulle jeg så høre?

Det skulle være "Hemkomst". Når man som svensker bor i København, kommer man til at savne naturen utroligt meget. Hemkomst siger bl.a.: "Mina enda kamrater är skogen och stranden och sjön." Det handler meget om den kraft jeg finder i naturen, ikke kun sådan en "her-står-jeg-og-spänder-mine-muskler-på-en-vulkan-power", men også kraften fra det mindste og blødeste græsstrå. Det er jo ellers et album med strygere, men lige den sang er også blevet indspillet som et "trombone-orkester". Min mand og mine børn synger også med på netop den sang - som små engle... og den kommer faktisk i to versioner på albummet.

Hvorfor er Ediths Södergrans tekster stadig aktuelle i dag?

Hendes poesi er tidløs. Det vil altid være et behov for at sprænge rammerne både indefra og ud og udefra og ind. For mig personligt taler hendes poesi til min "inderside" og så sprænger den sig ud - hvis det giver mening. Hun levede i en tid, hvor kvinder endnu ikke havde stemmeret, og alligevel laver hun de her tekster, som er sååå sprængfyldte af kraft. En universalkraft - fra den lille molekyle inde i mig, kernen af min hverdag og HELT ud til alle planeter og solsystemer.

Hendes digte handler meget om, hvordan det er at være kvinde, og de kunne lige så godt være skrevet i dag. Nogle af ordene er måske lidt gammeldags, men indholdet er lige så aktuelt i dag som dengang hun skrev dem.

Kan du tage os i hånden og hjælpe os med at læse dem med dine øjne?

Det er gået mere end 10 år siden, jeg begyndte at arbejde med de første sange til hendes digte, som jeg siden indspillede. De digte, jeg skrev musik til den gang har fået en anden betydning, når jeg synger dem i dag.

Da min far døde for et år siden, var der især et digt, som jeg aldrig havde bidt mærke i, der pludselig stod fuldstændigt klart som et billede af den sidste gang, jeg så min far på hospice. Det er lidt magisk - for i takt med at jeg lever mit liv og får nye erfaringer, forandres mit blik på digtene og refleksionen af mig selv i dem. "Sjukbesök" var netop sådan et digt jeg så, læste nogle gange - og så tændte jeg min telefon og sang...det var sangen.

Fortæl om dit samarbejde med Stina Ekblad?

For mig er Stina nærmest blevet Ediths stemme i levende live. Når hun læser op, er det som jeg forstår digtet på ny - igen og igen - og hver gang åbner der sig et nyt rum. Og det er facinerende at stå på scenen ved siden af et menneske, der tager så meget af scenen - og samtidig giver så meget fra scenen. Det er på ingen måde sådan at hun tager scenen "fra mig"- hun er meget generøs, og vi har en følelse af at gøre det sammen. Hun pakker ligesom scenen ud med sin erfaring. Det er bare skønt at få lov, at stå ved siden af og gøre det sammen med hende, selv om det nogen gange er lidt svæet, fordi jeg bliver så bevæget af hendes oplæsning.

Hvorfor ikke skrive dine egne tekster?

Jeg har brug for den lille distance, mellem mig og teksten, for at kunde fortolke. Jeg har en oplevelse af at være mere åbne med Ediths tekster. Jeg kan fortolke på nye måder i takt med at livet går og jeg udvikles med det. Jeg har nok brug for et fremmed element - en gnist udefra.

Ediths tekster er på en måde nye hver gang - mine egne sange sidder mere fast. Men Jeg har en længsel efter at skrive mere egne tekster og kunne beskrive det ubeskrivelige. Jeg tror det kommer mere og mere.

Hvordan er det at synge på svensk i Danmark?

Det er faktisk - rigtig dejlig. Mange danskere har et romantisk forhold til det svenske sprog, så faktisk så føler jeg mig ind imellem lidt speciel, når jeg synger på svensk. Måske minder det dem også lidt om alle de gode barndoms minder med om Pippi og Emil.

Kan du sige noget om dig selv som komponist? Hvad det er du forsøger at ramme med dine kompositioner?

Det er ikke så intellektuelt. Jeg tænker ikke så meget på, hvad jeg prøver ramme. Men jeg vil gerne bevæge. Jeg opsøger ofte det smukke rolige, fordi man som lytter nemmere kan åbne sit indre rum. Og så prøver jeg ikke være bange for det enkle og simple. Jeg prøver at følge det, jeg hører og ikke komplicere det så meget... Da jeg var ung skulle det være sejt, og klangligt udfordrende, men den der simplicity er meget spændende at prøve holde fast i. Når man, som jeg ofte gør, spiller med Jazzmusikere, så kan det jo alligevel komme helt til månen - selv om rammen er enkel.

Hvorfor blev det strygekvartet på dette album?

Denne gang havde jeg lyst til nye rammer. Egentlig ville jeg jo have en helt symfoniorkester - men så må man jo nøjes - (Højt grin!)

Jeg har før lavet et projekt med Bigband - det var virkelig sjovt, men et Bigband fylder meget, og det er jo dejligt, men jeg kunne mærke at de fine nuancer fx. i teksterne gik lidt tabt. Så denne gang havde jeg lyst til noget mere gennemsigtigt.

Jeg kendte Johanne, som spiller cello i Who Killed Bambi. Jo ældre jeg bliver i musik, så syntes jeg, det bliver mere og mere vigtigt, at have det sjovt, når jeg spiller og med dem jeg spiller sammen med - WHO - er jo en sammentømret kvartet, som netop har spillet med mange forskellige kunstnere - så de kan virkelig leve sig ind i ny musik og gøre den til deres.

Siden kontaktede jeg de forskellige arrangører, som har lavet strygearrangementerne på albummet. Det er alle sammen musikere, jeg ser meget op til både fagligt og kreativt, og det er en kæmpe gave at kunne sige til fx. Fredrik Lundin; lav det, som du syntes lyder sjovt og godt... Det samme gælder jo Tobias Wiklund, Jeppe Holst og Gustav Rasmussen, jeg var så spændt på at høre resultaterne - jeg blev virkelig glad.

Hvad er dine planer med projektet? Skal strygekvartetten med på tur fx?

Vi har jo faktisk været på tur her i juni med "Banegårdskoncert" projektet - hvor vi har spillet akustisk på danske banegårde. Ellers tænker jeg det lidt som med

mine Bigband arrangementer, at jeg kan spille dem med nogle forskellige strygekvartetter. Nu har jeg det her materiale, som jeg kan tage med under armen. Der er fx. et svensk strygeorkester, der har kontaktet mig. Men jeg vil naturligvis også rigtig gerne spille mere med Who Killed Bambi. Vi må se 😊

Hvad har været den største "sejr" i din karriere:

Det første album var jo en kæmpe sejr – så var jeg rigtig musiker! Det var også stort, at jeg fik Bigband-projektet igennem i 2017. Men det vildeste var nok, da vi spillede med Stina Ekblad på Fasching Jazzklub i Stockholm. Den mest berømte jazzklub i Sverige, hvor jeg selv har set en masse af store stjerner. At få lov at stå på den scene med min egen musik, det var stort!

Jeg syntes, det var mega sejt første gang Stina Ekblad lå på min telefonsvarer 😊 Den helt første koncert Edithband havde var i 2007 sammen med Stina Ekblad og så gik der 10 år, før vi begyndte at arbejde jævnlige sammen ved en masse koncerter i Danmark og Sverige og siden på min tredje Edith plade.